

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/73/2017
Identifikačné číslo spisu: 8015201048
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8015201048.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu: H. S., bytom T. L., Z. XXX, L. G., právne zastúpeného: JUDr. Dušanom Remetom, advokátom, so sídlom Masarykova 2, Prešov, Slovenská republika, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, za účasti: L. Z. - ARTIMA, Karpatská 754/7, Svidník, IČO: 460 22 546, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 335-2/2014-BA, zo dňa 06.01.2014, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 16Scud/4/2015-56 z 23.03.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 16Scud/4/2015-56 z 23. marca 2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 16Scud/4/2015-56 z 23.03.2017 zrušil rozhodnutie žalovanej č. 335-2/2014-BA zo dňa 16.01.2014 (preskúmané rozhodnutie) v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov č. 26072-15/2013-PO zo dňa 10.10.2013 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Preskúmaným rozhodnutím žalovaná potvrdila prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava č. k. 26072-15/2013-PO z 23.03.2017, ktorým rozhodla, že žalobcovi ako zamestnancovi zaniklo nemocenské poistenie, dôchodkové poistenie a poistenie v nezamestnanosti dňom 07.06.2013.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že na základe oznámenia Sociálnej poisťovni bola doručená informácia poľskej inštitúcie sociálneho zabezpečenia ZUS Vársa, že v posledných rokoch vznikli firmy, ktoré sprostredkovávajú pre poľských samostatných podnikateľov zamestnanie na úväzok v iných členských štátoch. V mnohých prípadoch cieľom tejto činnosti nie je výkon zamestnania na pracovnú zmluvu mimo hraníc Poľskej republiky, ale vyhýbanie sa plateniu odvodov na sociálne zabezpečenie v Poľskej republike. Preto začala Sociálna poisťovňa vykonávať kontroly na preukázanie reálneho výkonu činnosti zamestnancov. Poukázala na koordinačné nariadenia v oblasti sociálneho zabezpečenia Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 z 29.04.2004 o koordinácii

systémov sociálneho zabezpečenia v znení Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 988/2009 zo 16.09.2009 (základné nariadenie) a jeho vykonávacie Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 987/2009 zo 16.09.2009 (vykonávacie nariadenie). Uviedla, že jedným, z rozhodujúcich faktorov na určenie miesta výkonu činnosti a určenie príslušnosti k právnym predpisom sociálneho zabezpečenia je určenie registrovaného sídla alebo miesta podnikania. Na základe vykonanej kontroly u zamestnávateľa žalobcu sa nepodarilo preukázať reálny výkon činnosti žalobcu na území Slovenskej republiky, ani splnenie podmienok na určenie miesta podnikania, a preto dospela žalovaná k záveru, že žalobcovi povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti zaniklo 07.06.2013, teda posledný deň platnosti formulára PD A1 vystaveného žalovanou.

3. Preskúmané rozhodnutie žalovanej bolo doručené na adresu trvalého bydliska žalobcu dňa 27.01.2014. Podľa podpisu na poštovej doručenkovej zásielke prevzala Q. S., manželka žalobcu. Zamestnávateľovi žalobcu bolo toto rozhodnutie doručené 29.01.2014.

4. Žalobou doručenu súdu osobne dňa 13.10.2015 sa žalobca domáhal zrušenia preskúmaného rozhodnutia žalovanej v spojení s prvostupňovým rozhodnutím. Namietal, že preskúmané rozhodnutie nebolo žalobcovi správne doručené, pretože mu nebolo doručované do vlastných rúk, a preto nemohli nastať účinky riadneho doručenia. Ďalej namietal, že preskúmané rozhodnutie je nepreskúmateľné a arbitrálne a vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Poukázal na nedodržanie lehoty na vydanie rozhodnutia v správnom konaní prvostupňovým orgánom ani žalovanou a na porušenie princípu rovnakého zaobchádzania.

5. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe poukázala na to, že v zmysle ust. § 212 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) sa rozhodnutie o vzniku, resp. zániku poistenia neoznamuje doručením rozhodnutia do vlastných rúk, vzhľadom k čomu bolo preskúmané rozhodnutie riadne doručené, aj keď ho prevzala osoba žijúca v spoločnej domácnosti so žalobcom. Z tohto dôvodu navrhla, aby správny súd konanie zastavil. Poukázala aj na to, že v predmetnej veci bol vydaný rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4S/13/2014-25 zo 16.10.2014. K námietkam obsiahnutým v žalobe uviedla, že na základe vykonanej kontroly zameranej na preverenie reálneho výkonu činnosti zamestnancov zamestnávateľa na území Slovenskej republiky, nebol reálny výkon činnosti preukázaný. Kontrolu splnenia podmienok na určenie uplatniteľnej legislatívy je povinná vykonať vždy, ak príslušná inštitúcia v mieste bydliska dotknutej fyzickej osoby, nadobudne pochybnosti ohľadom určenia uplatniteľnej legislatívy a požiada o poskytnutie potrebných údajov. Neporušuje princíp rovnakého zaobchádzania, ale vždy postupuje spôsobom súladným so základným a vykonávacím nariadením. Skutkový a právny stav, na základe ktorého Sociálna poisťovňa dospela k záveru, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu je správne, za točný so skutkovým a právnym stavom, na základe ktorého prvostupňový orgán rozhodol vo veci. Skutočnosť, že žalovaná nerozhodla o dovolaní žalobcu v zákonnej lehote podľa nej nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a nič nemení na skutkových zisteniach.

6. K žalobe sa vyjadril aj ďalší účastník - zamestnávateľ žalobcu, ktorý v plnom rozsahu súhlasil so skutkovými a právnymi tvrdeniami obsiahnutými v žalobe. Poukázal na Zmluvu o poskytovaní nebytových priestorov z 01.02.2011, ktorá preukazuje, že ako zamestnávateľ mal riadne materiálo-technické zabezpečenie za účelom výkonu činnosti firmy.

7. V písomnom ospravedlnení neúčasti na pojednávaní 23.03.2017 žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Sžso/90/2015, podľa ktorého žalovaná a jej pobočky nemali oprávnenie určiť (rozhodovať o určení) uplatniteľnej legislatívy pre zamestnancov - občanov Poľska s bydliskom a výkonom samostatnej zárobkovej činnosti v tejto krajine a ktorí zároveň v SR vykonávali činnosť zamestnancov.

8. Krajský súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V odôvodnení rozsudku poukázal na znenie čl. 13 základného nariadenia a zopakoval zistenia z vykonanej kontroly. Tvrdenie žalobcu o nesprávnom doručení prvostupňového orgánu považoval za nepravdivé, pretože z obsahu administratívneho spisu

vyplýva že rozhodnutie pobočky prevzal žalobca dňa 25.10.2013 osobne. Až odvolanie žalovanej zo dňa 16.01.2014 prevzala 27.01.2014 manželka Q. S.. Poukázal na § 212 ods. 3 písm. c/ zákona rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením rozhodnutia do vlastných rúk alebo poštou ako doporučená zásielka s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“. Do vlastných rúk sa doručujú rozhodnutia o poistnom, o príspevku na starobné dôchodkové sporenie, o uložení pokuty a penále.

9. Z obsahu predložených administratívnych spisov vyplýva, že konanie v predmetnej veci začalo na žiadosť príslušnej poľskej inštitúcie sociálneho zabezpečenia (ZUS Váršava) o preskúmanie rozhodujúcich skutočností za účelom určenia uplatniteľnej legislatívy. Záver prvostupňového správneho orgánu potvrdený rozhodnutím žalovanej, že žalobcovi ako zamestnancovi zaniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti dňa 07.06.2013 z dôvodu, že sa nepreukázal reálny výkon činnosti žalobcu ani splnenie podmienok na určenie miesta podnikania zamestnávateľa však podľa krajského súdu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, pretože z obsahu spisu ani z odôvodnení rozhodnutí nevyplýva, akým spôsobom bolo preukázané, že žalobca reálne činnosť zamestnanca na území SR nevykonával. Správne orgány sa dôsledne nevysporiadali s otázkou miesta podnikania ďalšieho účastníka konania, lebo právne neodôvodnili, ktoré ustanovenia akého predpisu zamestnávateľovi zakazujú ukladať povinnosti ústne, telefonicky, riadiť svoju činnosť externe a pod..

10. Záver o tom, že vo vzťahu k ďalšiemu účastníkovi ako zamestnávateľovi nebolo preukázané registrované sídlo alebo miesto podnikania je predčasný, lebo ďalšie skutočnosti vo vzťahu k priestorom v hoteli Rubín vo Svidníku (kde sa nachádza kancelária spracovateľskej firmy, účtovné doklady, objednávky, pracovné zmluvy a ďalšie dokumenty zamestnávateľa žalobcu - pozn. kasačného súdu), ani skutočnosti súvisiace s otázkou, kde bola uzatvorená väčšina zmlúv s klientmi, s miestom kde boli vykonávané hlavné finančné funkcie, vrátane bankovníctva, s miestom nábora zamestnancov a pod., podrobnejšie skúmané neboli. Rovnako nebolo v potrebnom rozsahu vykonané dokazovanie za účelom reálneho výkonu činnosti žalobcu ako zamestnanca. Doteraz vykonané dokazovanie je nedostatočné na prijatie objektívneho záveru, že žalobca na území Slovenskej republiky reálne činnosť zamestnanca nevykonával. Takýto záver je predčasný a zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci. Naviac, ak na základe takto neúplne a nepresne zisteného skutkového stavu dospeli správne orgány k rozhodnutiam prezentovaným vyššie, sú rozhodnutia pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné s poukazom na § 209 ods. 4 zákona.

11. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžso/63/2015 krajský súdospel tiež k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktorým bolo hmotnoprávne posúdenie kritérií čl. 13 ods. 3 základného nariadenia, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia nemá oporu v administratívnom spise, nakoľko z neho nevyplýva existencia dohody podľa čl. 16 ods. 4 vykonávacieho nariadenia medzi žalovanou a poľskou inštitúciou ZUS, ktorý by bola podkladom pre rozhodnutie pobočky, a že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

12. Krajský súd zároveň uložil správnym orgánom v ďalšom konaní vykonať dokazovanie v takom rozsahu, aby nevznikli žiadne pochybnosti o mieste podnikania zamestnávateľa a rovnako vykonať dokazovanie na objektívne preukázanie, či žalobca činnosť zamestnanca na území Slovenskej republiky reálne vykonával. Zároveň je povinná zaoberať sa aplikáciou čl. 13 základného nariadenia a čl. 16 vykonávacieho nariadenia na danú vec, s dôrazom na existenciu konečného rozhodnutia je povinná v zmysle § 209 ods. 4 zákona uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom pre vydanie rozhodnutia a akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a na základe ktorých právnych predpisov rozhodovala.

13. Proti uvedenému rozsudku podala kasačnú sťažnosť žalovaná z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ SSP. Zopakovala svoj názor, že zamestnávateľ žalobcu nespĺňa kritériá registrovaného sídla, a že nebol preukázaný reálny výkon činnosti zamestnancov na území Slovenskej republiky. Uviedla, že dôkazné bremeno leží nielen na nej, ale aj na žalobcovi a jeho zamestnávateľovi. V závere

poukázala na to, že krajský súd sa v rozsudku nezaoberal tým, že žaloba bola podaná oneskorene. Okrem toho daná vec už bola predmetom konania na Najvyššom súde SR, kedy najvyšší súd uznesením, sp. zn. 10Sžso/10/2015 z 17.02.2016 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/13/2014-28 z 16.010.2014 a zaviazal krajský súd pribrať do konania účastníka (v tomto prípade žalobcu). Žiadala rozsudok zrušiť alternatívne konanie zastaviť.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) napadnutý rozsudok krajského súdu preskúmal bez pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovanej je dôvodná.

15. Podľa § 212 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením rozhodnutia, ak tento zákon neustanovuje inak. Deň doručenia rozhodnutia je deň jeho oznámenia.

16. Podľa § 212 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením rozhodnutia do vlastných rúk alebo poštou ako doporučená zásielka s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“. Do vlastných rúk sa doručujú rozhodnutia

- a) nepriznání dávky, odňatí dávky, znížení dávky alebo o zastavení výplaty dávky,
- b) uložení povinnosti vrátiť neprávom vyplatené sumy na dávke,
- c) poistnom, o príspevku na starobné dôchodkové sporenie, 1) o uložení pokuty a penále,
- d) prerušení konania,
- e) zastavení konania.

17. Podľa § 172 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. predmetom nedávkového konania je rozhodovanie o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch, o poistnom v sporných prípadoch, príspevku na starobné dôchodkové sporenie v sporných prípadoch, o pokute, penále, povolení splátok dlžných súm poistného, príspevku na starobné dôchodkové sporenie, pokuty, penále, a o zaradení zamestnávateľa do nebezpečnostnej triedy.

18. Podľa § 179 ods. 1 SSP ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len „opomenutý účastník“), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

19. Podľa § 250b ods. 1 OSP platného a účinného ku dňu podania žaloby žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

20. Podľa § 250b ods. 1 OSP, ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

21. Podľa § 491 ods. 1 SSP ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

22. Podľa § 97 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

23. Podľa § 98 ods. 1 písm. d/ SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.

24. Žalobca podal správnu žalobu proti preskúmanému rozhodnutiu žalovanej tvrdiac, že toto rozhodnutie mu nebolo riadne doručené. V žalobe uviedol, že danú zásielku namiesto žalobcu prevzala Q. S..

25. Zákon č. 461/2003 Z. z. pozná doručovanie do vlastných rúk a tzv. „obyčajné“ doručovanie. Taxatívny výpočet rozhodnutí, ktoré je potrebné doručiť do vlastných rúk stanovuje § 212 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z..

26. Napadnuté rozhodnutie žalovanej nie je rozhodnutím o poistnom, ale rozhodnutím o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia, pre ktoré zákon doručovanie do vlastných rúk nevyžaduje. Rozhodnutím o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia rozhoduje žalovaná a jej pobočky o tom, či účastník konania splnil zákonné predpoklady pre vznik, resp. zánik povinného nemocenského poistenia, povinného dôchodkového poistenia a povinného poistenia v nezamestnanosti podľa § 20 zákona č. 461/2003 Z. z. v sporných prípadoch, ako bol aj ten žalobcov. Právnou otázkou, ktorú záväzne rieši takéto rozhodnutie je teda existencia či neexistencia samotného poistného vzťahu. Naopak, rozhodnutím o poistnom je napr. rozhodnutie o predpísaní dlžného poistného podľa § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z.. V takomto prípade však musí byť celkom zrejmé a nepochybné, že povinné sociálne poistenie vzniklo a trvalo, resp. stále trvá. Právnou otázkou, o ktorej sa rozhoduje takýmto rozhodnutím je výška poistného, ktoré je subjekt podľa § 128 zákona č. 461/2003 Z. z. povinný platiť a odvádzať.

27. Odlišnosť oboch právnych inštitútov je zrejماً tiež zo systematického členenia zákona č. 461/2003 Z. z., keď § 172 ods. 5 uvedeného zákona uvádza, že predmetom nedávkového konania je rozhodovanie o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch, ako aj konanie o poistnom v sporných prípadoch. Zákonodarca teda tieto dve konania rozlišuje. Obdobne ustanovenie § 178 ods. 1 určuje, že do pôsobnosti pobočky patrí rozhodovať v prvom stupni o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch a v inom bode, že do pôsobnosti pobočky patrí tiež rozhodovanie o poistnom.

28. Ide celkom zjavne o odlišné právne inštitúty, pričom zákon nevyžaduje pri rozhodnutiach o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia doručovanie do vlastných rúk. Uvedený záver vyplýva z konštantnej judikatúry najvyššieho súdu, napr. uznesenia sp. zn. 9Sžsk/12/2018, 9Sžsk/14/2018, 9Sžsk/79/2018.

29. V administratívnom spise žalovanej sa nachádza založená doručka, podľa ktorej napadnuté rozhodnutie č. 335-2/2014-BA zo 16.01.2014 bolo doručené dňa 27.01.2014 a prevzala ho Q. S. s poznámkou, že ide o manželku adresáta. Doručka má povahu verejnej listiny a údaje v nej podpísané sa pokladajú za pravdivé, pokiaľ nie je konkrétnymi skutočnosťami preukázaný opak. Bez ohľadu na skutočnosť, či napadnuté rozhodnutie bolo doručené žalobcovi alebo osobe, ktorá s ním žije v jednej domácnosti, bolo preskúmané rozhodnutie dňa 27.01.2014 riadne doručené a teda 28.01.2014 začala plynúť dvojmesačná zákonná lehota na podanie správnej žaloby. Na prípad žalobcu preto nie je aplikovateľné ustanovenie § 250b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a nemožno ho považovať ani za opomenutého účastníka podľa ustanovenia § 179 ods. 1 SSP.

30. Kasačný súd sa stotožňuje s námietkou žalovanej v kasačnej sťažnosti, že krajský súd sa otázkou včasnosti podanej žaloby nezaoberal. Krajský súd v rozsudku síce konštatoval, kedy bolo preskúmané rozhodnutie žalovanému doručené, ale splnenie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti opomenul. Za daných okolností nie je splnená procesná podmienka na konanie - v zákonnej lehote podaná žaloba, a preto mal krajský súd žalobu doručnú súdu 03.11.2015 ako oneskorene podanú s poukazom na § 98 ods. 1 písm. d/ SSP odmietnuť.

31. K prekážke litispendencie namietanej žalovanou kasačný súd uvádza, že v konaní pred Najvyšším súdom SR č. k. 10Sžso/10/2015, na ktoré upozorňovala žalovaná nie je daná totožnosť účastníkov konania. Žalobu v danej veci podával L. Z. - H. (v prejednávanej veci ďalší účastník pribratý do konania) nie H. S. (v prejednávanej veci žalobca). Aj keď ide o rovnaké osoby tieto vystupujú v žalovanou uvádzanom konaní v rôznom procesnom postavení, ktoré nemožno zamieňať. Po vrátení veci uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 10Sžso/10/2015 z 17.02.2016 Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 4S/13/2014 z 22.02.2018 žalobu žalobcu L. Z. - H. o preskúmanie rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia č. 335-2/2014-BA z 16.01.2014 zamietol z dôvodu, že L. Z. - H. (v danej veci žalobca) nepreukázal, že rozhodnutiami správnych orgánov bolo zasiahnuté do jeho subjektívnych práv.

32. Ostatnými námietkami sa vzhľadom na nesplnenie procesnej podmienky konania kasačný súd nezaoberal.

33. Vzhľadom na uvedené kasačný súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 16Scud/4/2015-56 z 23.03.2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní krajský súd opätovne rozhodne pričom právnym názorom vyjadreným v tomto rozsudku je viazaný. Zároveň s poukazom na ust. § 467 ods. 3 SSP rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

34. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.